

Sygnatura akt XI GC 1022/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 9 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: sekr. sąd. Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2021 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. na rzecz powoda M. B. kwotę 4383,11 zł (cztery tysiące trzysta osiemdziesiąt trzy zł jednaście gr) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 4128,50zł od dnia 31 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,

- 254,61zł od dnia 31 stycznia 2020 r do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda M. B. kwotę 644 zł (sześćset czterdzieści cztery zł zero gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1022/20

UZASADNIENIE

sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 9 marca 2020 r. M. B. wniósł przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w S. o zapłatę kwoty 7210,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 6956,23 zł od dnia 31 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty;

- 254,61 zł od dnia 31 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł z pozwaną dnia 2 kwietnia 2019 r. umowę o współpracy, przedmiotem której było wykonywanie przez powoda usług kierowania pojazdami i towarzyszących. Powód wykonał umowę która została rozwiązana na mocy porozumienia stron, jednakże mimo wystawienia faktur VAT i upływu terminów płatności, pozwana nie spełniła roszczenia.

Nakazem zapłaty z dnia 26 maja 2020 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu, pozwana przyznała, iż łączyła ją z powodem umowa z dnia 2 kwietnia 2019 r., która następnie została rozwiązana w dniu 2 grudnia 2019 r. z terminem wypowiedzenia do dnia 15 grudnia 2019 r.. Pozwana zlecała powodowi wykonywanie zleceń do dnia 15 grudnia 2019 r., których powód nie wykonywał zaslaniając się chorobą i koniecznością załatwienia prywatnych spraw lub kwestiami rodzinnymi. Pozwana ustaliła, iż wbrew twierdzeniom powoda, powód w okresie wypowiedzenia umowy świadczył usługi na rzecz podmiotu trzeciego, wobec czego z uwagi na zaprzestanie przez powoda wykonywania usług na rzecz pozwanej w okresie obowiązywania umowy, pozwana obciążyła powoda karą umową w kwocie 10 000 zł o czym poinformowała powoda, dokonując potrącenia wierzytelności. Po dokonanych potrąceniu do zapłaty na rzecz pozwanej pozostała kwota 3043,77 zł, której powód nie uregulował. Nadto pozwana zakwestionowała zasadność wystawienia faktury VAT na kwotę 254,61 w dniu 31 grudnia 2019 r., albowiem powód nie świadczył usług na rzecz pozwanej.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 2 kwietnia 2019 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w S. (zleceniodawca) zawarła z M. B. (zlecenobiorca) umowę o współpracy, przedmiotem której było określenie zasad współpracy między stronami, w zakresie świadczenia przez powoda na rzecz pozwanej usług, polegających na kierowaniu pojazdami samochodowymi pozwanej, załadowywaniu, przewożeniu i rozładowywaniu ładunków powierzonych pozwanej powodowi przez pozwaną oraz wykonywaniu innych czynności zleczanych przez pozwaną a związanych z transportem towarów (§1 ust. 1).

Na podstawie umowy pozwana zlecała powodowi wykonywanie usług związanych z przewozem ładunków pojazdami samochodowymi udostępnionymi przez pozwaną i będącymi w jej prawnej dyspozycji. W szczególności za usługi związane z przewozem ładunków należało rozumieć: przygotowywanie pojazdu do załadunku, pomoc przy załadunku i rozładunku, prowadzenie pojazdu, obsługa codzienna pojazdu, porządkowanie pomieszczeń ładunkowych po rozładunku oraz tankowanie pojazdu, a także wszelkie inne czynności niezbędne w celu właściwego: wykonania transportu drogowego (§1 ust. 3).

Powód został zobowiązany w trakcie trwania umowy do ścisłej współpracy z pozwaną, w szczególności w ramach wspólnej organizacji przewozów ładunków i optymalizacji wykorzystania pojazdu, jego przestrzeni ładunkowej, z uwzględnieniem w szczególności norm ograniczających okresy aktywności kierowcy, określonych w przepisach szczególnych.

Powód został zobowiązany do utrzymania stałej możliwości kontaktu telefonicznego (w tym również mailowego i sms-owego) z pozwaną oraz informowania jej o każdym przypadku braku możliwości wykonania postanowień umowy niezwłocznie po zaistnieniu przyczyny uniemożliwiającej wykonanie tych postanowień. Powód zobowiązał się, do przekazywania informacji, o których mowa w zdaniu pierwszym, najpóźniej na 6 godzin przed ustalonym terminem wykonania usługi, Niedotrzymanie powyższego terminu skutkowało obciążeniem powoda wszelkimi kosztami i karami, którymi zostanie obciążona pozwana ze strony firm zewnętrznych, na rzecz których wykonywane są przewozy, a wynikającymi bezpośrednio z niedotrzymania omawianego terminu (§1 ust. 6 i 7). Nadto powód został zobowiązany do prawidłowego i terminowego realizowania usług określonych w niniejszej umowie oraz przestrzegania zasad ich wykonywania określonych w umowie i załącznikach do umowy. A także zgłoszenie się na wezwanie pozwanej i przystąpienia do realizacji usługi objętej niniejszą umową nie później niż w ciągu 6 godzin od otrzymania telefonicznego lub pisemnego wezwania albo zlecenia oraz niezwłocznego powiadomienia pozwanej o wszystkich zaistniałych lub przewidzianych przeszkodach w transporcie (§2 ust. 12, 18 i 19).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony, z prawem jej rozwiązania przez każdą ze stron z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca. Wypowiedzenie musiało nastąpić w formie pisemnej, pod rygorem nieważności. Pozwana była uprawniona do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym, bez zachowania okresu wypowiedzenia, w przypadku stwierdzenia naruszenia postanowień umowy przez powoda, a w szczególności obowiązków powoda wskazanych w § 2 umowy, bez konieczności dodatkowego wzywania powoda do prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z umowy. Pozwana mogła rozwiązać umowę ze skutkiem; natychmiastowym w przypadku, gdyby oświadczenia powoda, o których mowa w § 1 pkt. 8 niniejszej umowy okazały się w całości lub w części niezgodne z prawdą, jak również gdyby z przyczyn leżących po stronie powoda uległ zmianie stan faktyczny w zakresie od noszącym się do złożonych oświadczeń (§7).

Strony ustaliły następujący sposób rozliczenia za usługi świadczone przez powoda w ramach umowy:

- a) wysokość wynagrodzenia za prawidłowo i terminowo wykonane usługi była naliczana wg. stawek zawartych w załączniku nr 7 do umowy - „Stawki za usługi przewozowe”, przy uwzględnieniu zasad określonych w § 1 pkt. 6 umowy.
- b) w przypadku zleceń nietypowych (holowanie itp.) strony mogły ustalać stawki specjalne.
- c) stawka za usługi warsztatowe stanowiła kwotę 3,50 zł/godz. netto.

Warunkiem zapłaty wynagrodzenia było prawidłowe i terminowe wykonanie przez powoda usług objętych umową oraz doręczenie pozwanej faktury VAT wystawionej zgodnie z obowiązującymi przepisami. W przypadku, gdy w związku z wykonywaniem usług przez powoda wszczęte zostało postępowanie reklamacyjne, warunkiem zapłaty wynagrodzenia było zakończenie postępowania reklamacyjnego. Pozwana zobowiązana była do zapłaty wynagrodzenia w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej prawidłowo wystawionej przez powoda faktury VAT. Zapłata wynagrodzenia dokonywana była podany przez powoda rachunek bankowy wskazany w załączniku nr 7 do umowy. Zmiana rachunku bankowego nie stanowi zmiany umowy i nie wymaga aneksu (§9 ust. 1-4).

Strony ustaliły następujące kary umowne:

Za dostarczenie nieodpowiedniej ilości palet ładunku lub niedostarczenie ładunku do wyznaczonych odbiorców, pozwana tytułem kary mogła obciążyć powoda kwotą odpowiadającą 100% wynagrodzenia należnego za niewykonaną lub nienależycie wykonaną usługę.

Za każdorazowe stwierdzenie nieprzestrzegania postanowień, o których mowa w § 2 umowy powód miał zapłacić zapłaci Zleceniodawcy karę umowną w wysokości 50 złotych, za każde stwierdzone naruszenie.

W przypadku zaprzestania przez powoda świadczenia usług z naruszeniem §7 pkt. 1 umowy lub rozwiązania umowy przez powoda dokonanego z naruszeniem postanowień §7 pkt. 1 umowy, powód zobowiązany był do na rzecz pozwanej kary umownej w wysokości 10 000 zł.

W przypadku bezspornego stwierdzenia, iż powód użytkował powierzony mu pojazd w celu wykonania przewozu dla osób trzecich, bądź podmiotów zewnętrznych nie związanych ze pozwaną, bez uzyskania pisemnej zgody pozwanej, o której mowa w § 4 pkt 3, pozwana mogła obciążyć powoda karą umowną, na zasadach określonych w § 4 pkt. 4.

W przypadku nie rozliczenia się przez powoda z przedmiotów przekazanych mu do dyspozycji przez pozwaną w trakcie trwania umowy, pozwana mogła obciążyć powoda karą umowną, nas zasadach określonych w § 8 ust. 6 umowy.

W przypadku gdy wartość szkody wyrządzonej pozwanej na skutek naruszenia przez powoda któregokolwiek z i postanowień umowy przekracza wysokość kary umownej zastrzeżonej w umowie, pozwanej przysługiwało uprawnienie do dochodzenia od powoda odszkodowania uzupełniającego na zasadach ogólnych (§10).

Dowód:

- umowa z dnia 2 kwietnia 2019 r. k. 5-7, 33-44;
- załączniki k. 45-44;
- zeznania świadka J. K. k. 91v.-92;
- zeznania świadka L. S. k. 92;
- zeznania M. B. k. 92v.-93;

Dnia 30 listopada 2019 r. powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 6956,23 zł brutto, tytułem usługi prowadzenia pojazdu za miesiąc listopad, z terminem płatności do dnia 30 grudnia 2019 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 8;

Dnia 2 grudnia 2019 r. strony zawarły pisemne porozumienie o rozwiązaniu umowy z dnia 2 kwietnia 2019 r. z dniem, 15 grudnia 2019 r.

Dowód:

- rozwiązanie umowy z dnia 2 grudnia 2019 r. k. 9;
- zeznania świadka J. K. k. 91v.-92;
- zeznania świadka L. S. k. 92;
- zeznania M. B. k. 92v.-93;

Dnia 31 grudnia 2019 r. powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 254,61 zł brutto, tytułem usługi prowadzenia pojazdu w dniu 2 grudnia 2019r , z terminem płatności do dnia 30 stycznia 2020 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) r. k. 8v.;
- zeznania M. B. k. 92v.-93;
- zeznania świadka J. K. k. 91v.-92;
- zeznania świadka L. S. k. 92;

W okresie wypowiedzenia umowy, powód odmawiał świadczenia usług na rzecz pozwanej. W tym czasie świadczył usługi transportowe na rzecz innego podmiotu kierując pojazdem o numerze rejestracyjnym (...).

Dowód:

- wydruk danych kierowcy k. 47-57;
- zeznania M. B. k. 92v.-93;
- zeznania świadka J. K. k. 91v.-92;
- zeznania świadka L. S. k. 92;

Pismem z dnia 15 stycznia 2020 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 6956,23 zł tytułem faktury VAT (...) w terminie do dnia 25 stycznia 2020 r. oraz kwoty stanowiącej równowartość 70 euro.

Dowód:

- pismo z dnia 15 stycznia 2020 r. k. 9v.;

Pismem z dnia 17 stycznia 2020 r. pozwana wezwała powoda do zapłaty kary umownej w kwocie 10 000 zł w terminie 7 dni, w związku z nieprzyjmowaniem od pozwanej zleceń w okresie wypowiedzenia tj. do 15 grudnia 2019 r.

Dowód:

- pismo z dnia 17 stycznia 2020 r. k. 58;

- dowód nadania k. 59;

- wydruk śledzenia k. 60;

Pismem z dnia 25 stycznia 2020 r. pozwana w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z dnia 15 stycznia 2020 r. odmówiła zapłaty, ze względu na zamiar potrącenia wzajemnych wierzytelności stron, w związku z obciążeniem powoda karą umową w wysokości 10 000 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 25 stycznia 2020 r. k. 61;

- dowód nadania k. 62;

- wydruk śledzenia k. 62;

Pismem z dnia 5 lutego 2020 r. pozwana oświadczyła o potrąceniu przysługującej powodowi wierzytelności w kwocie 6956,23 zł z wierzytelnością pozwanej w kwocie 10 000 zł, wobec czego do zapłaty na rzecz pozwanej pozostała kwota 3043,77 zł, do zapłaty której wezwano powoda w terminie 7 dni.

Dowód:

- pismo z dnia 5 lutego 2020 r. k. 64;

- dowód nadania k. 65;

- wydruk śledzenia k. 66;

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powództwo jest uzasadnione częściowo.

Strony łączyła umowa o współpracy z dnia 2 kwietnia 2019r. W ocenie Sądu umowę tą należy zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług do której na podstawie art.750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Umowa ta nie regulowała wykonania konkretnych przewozów za określoną kwotę na wyznaczonych trasach. Zakres czynności wskazano w §1 ust.3 umowy. Zakwalifikowanie umowy jako umowy przewozu, czy też umowy mieszanej zawartej w ramach swobody umów nie ma wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Fakt zawarcia przedmiotowej umowy jak również jej pisemna treść nie są sporne między stronami. Strony są także zgodne, co do rozwiązania jej z dniem 15 grudnia 2019r za porozumieniem stron.

Nie jest kwestionowana przez pozwanego należność objęta fakturą nr (...), pozwany dokonuje jej potrącenia. Kwestia potrącenia omówiona zostanie poniżej.

Pozwany neguje kwotę 254,61zł wynikającą z faktury nr (...) wystawioną za miesiąc grudzień wskazując, że w tym miesiącu powód nie świadczył usług. Stanowisko pozwanego nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym. Na fakt świadczenia usług przez powoda przez 1 dzień w grudniu 2019r wskazują w czasie przesłuchania zarówno świadkowie strony pozwanej tj. J. K. i L. S., jak i sam powód. Co istotne pozwany mimo otrzymania tej faktury nie negocjował jej treści, w szczególności nie dokonał jej zwrotu. W związku z powyższym za należną powodowi uznać należy nie tylko kwotę 6956,23zł ale także 254,61zł łącznie 7210,84zł.

Rozważenia wymaga natomiast czy wierzytelność powoda uległa umorzeniu na skutek dokonanego przez pozwanego potrącenia. Pozwany potrąceniem objął swoją wierzytelność w kwocie 10 000zł z tytułu kary umownej naliczonej na podstawie §10 pkt.3 umowy. Samo złożenie oświadczenia o potrąceniu nie jest sporne. Spór dotyczy tego czy istniała wierzytelność pozwanego i ewentualnie w jakiej kwocie.

Kara umowna uregulowana jest w art. 483 i 484 k.c. Wskazany przez pozwanego §10 pkt.3 przewiduje naliczenie kary w przypadku zaprzestania świadczenia usług z naruszeniem §7 pkt.1 umowy lub rozwiązania umowy przez zleceniobiorcę dokonanego z naruszenie §7 pkt. 1.. W przywołanym §7 pkt. 1 przewidziano czas trwania umowy, który zmodyfikowany został pismem rozwiązującym umowę z dniem 15 grudnia 2019r. Z powyższej analizy wynika, że powód do dnia 15 grudnia 2019r powinien świadczyć usługi na rzecz pozwanego, pod rygorem naliczenia kary umownej. Bezsprene powód poza 1 dniem nie świadczył takich usług w grudniu 2019r. Okoliczność ta wynika z załączonych przez pozwaną dokumentów jak również zeznań świadków i samego powoda. Zwrócić przy tym należy uwagę, że wstrzymanie ze świadczeniem usług miało charakter ciągły (a nie incydentalny co dopuszczała umowa) i nie wynikało z przyczyn obiektywnych. W tym samym czasie powód świadczył usługi na rzecz innego podmiotu. Powód nie wyrażał żadnej woli współpracy z pozwanym, mimo proponowania mu kolejnych kursów. Jak sam zeznał, odmawiał ich wykonania i informował pana K., że jeżeli będzie chciał wykonać przewóz to ich powiadomi, co jednakże nie nastąpiło. Powód przez swoje zaniechania zaprzestał świadczenia usług i de facto skrócił sobie czas trwania umowy wbrew woli strony przeciwnej. Działanie takie nie może uzyskać aprobaty, zwłaszcza gdy uwzględni się, że strona pozwana, na wniosek powoda, wyraziła wcześniej zgodę na ograniczenie okresu wypowiedzenia (zgodnie z umową wynosił on miesiąc). Naliczenie kary umownej, jest więc, co do zasady, prawidłowe. Rozważenia wymaga natomiast jej wysokość.

Pozwany naliczył karę w pełnej przewidzianej w §10 pkt. 3 wysokości czyli 10 000zł. Powód z ostrożności procesowej wniósł o jej miarkowanie. Zgodnie z art. 484 §2 k.c. jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej; to samo dotyczy wypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie naliczona kara jest rażąco wygórowana. W omawianym §10 pkt.3 przewidziano możliwość jej naliczenia w przypadku zaprzestania świadczenia usług. Takie zaprzestanie może mieć różną rozciągłość czasową, począwszy od 1 czy kilku dni poprzez okres miesiąca lub dłuższy. Oczywistym wydaje się, że kara umowna nie powinna mieć tej samej wysokości, w każdym ze wskazanych wyżej przypadków, gdyż inaczej będzie to prowadziło do jej rażącego wygórowania. W niniejszej sprawie powód nie świadczył usług przez połowę miesiąca grudnia. Pełne wynagrodzenie za miesiąc pracy, jak wynika z faktury za listopad, wynosiło 5655,47zł netto. Jeżeli więc powód zaprzestał świadczenia usług przez pół miesiąca to logicznym wydaje się ograniczenie kary do wysokości połowy miesięcznego wynagrodzenia czyli kwoty 2827,73zł. Kara taka stanowić będzie istotną dolegliwość dla powoda, który próbował w sposób faktyczny doprowadzić do zakończenia współpracy. Będzie to też realny wpływ finansowy do pozwanej spółki. Zwrócić przy tym należy, uwagę, że w czasie gdy powód nie świadczył usług wykonywali je inni zleceniobiorcy pozwanej, co prowadziło do zmian w ich harmonogramach. Świadczenie nie wskazywali jednak na realne szkody finansowe wynikające z nieobecności powoda.

Reasumując zasadna kara to 2827,73zł, o którą należy pomniejszyć kwotę z faktury (...)r, tym samym z tej faktury pozostaje do zapłaty kwota 4128,50zł, a z faktury (...)r kwota 254,61zł.

Powód domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie i takie też odsetki zasądzono od pozwanego od dnia następnego po terminach wskazanych w fakturach.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów, dowody z zeznań świadków i powoda. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jednak częściowo odmienne wnioski. Zeznania świadków i powoda były zbieżne z dokumentami. Sąd uznał je za wiarygodne. Dowód z przesłuchania T. R. został pominięty z uwagi na jego niestawiennictwo. Ogólne twierdzenie pełnomocnika pozwanego, że nie może się on stawić, nie jest wystarczające.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 100 zd.1 k.p.c. stosownie do którego w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty będą stosunkowo rozdzielone.

Powód wygrał proces w 61% i poniósł następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 400zł, opłatę od pełnomocnictwa 17zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika 1800zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

Pozwany powinien zwrócić 61% kosztów celowych poniesionych w celu dochodzenia należności, czyli kwotę 1352zł.

Na uwzględnione do rozliczenia po stronie pozwanej koszty procesu składają się koszt zastępstwa procesowego w kwocie 1800zł, który określono na podstawie §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17zł.

Pozwany wygrał w 39%. Powód powinien mu więc zwrócić kwotę 708zł.

Po odjęciu od kwoty 1352zł. kwoty 708zł otrzymujemy kwotę 644zł tj. kwotę jaką zobowiązany jest uiścić pozwany.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie III sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2.(...)

- (...)

(...)